

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ
ІМЕНІ П. Л. ШУПИКА

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішення вченої ради

Протокол 13.11.2019 № 9

Учена рада

академік НАМН України

професор [Signature] Ю.В. Вороненко

**РОБОЧА ПРОГРАМА ТА ПЛАН
НОРМАТИВНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
"УРОЛОГІЯ"**

підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії

Галузь знань:	22 – Охорона здоров'я
Спеціальність:	222 – Медицина
Спеціалізація (наукова спеціальність):	Урологія
Рівень вищої освіти:	третій (освітньо-науковий)
Форма навчання:	очна (денна, вечірня), заочна
Тривалість навчання:	12 кредитів (360 годин)

Кафедра урології

Київ – 2019

ПОГОДЖЕНО

Рішення вченої ради хірургічного факультету

Протокол 14.10.2019 № 8

Голова вченої ради хірургічного факультету

доцент В. Й. Шуба

ПОГОДЖЕНО

Рішення постійно діючої комісії вченої ради НМАПО імені П. Л. Шупика з наукової роботи та інноваційної діяльності

Протокол 02.10.2019 № 8

Голова постійно діючої комісії вченої ради НМАПО імені П. Л. Шупика з наукової роботи та інноваційної діяльності

професор Н. О. Савичук

ВСТУП

Навчальний план та програма нормативної навчальної дисципліни підготовки докторів філософії (PhD) в аспірантурі Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика за спеціальністю: 14.01.06 «Урологія» розроблені на підставі відповідних освітньо-наукових програм третього освітньо-наукового рівня, а також на підставі положень Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову та науково-технічну діяльність», нормативно-правових актів МОЗ України та МОН України, Постанови Кабінету Міністрів України від 06.03.2019 року №167 «Порядок проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії», Статуту Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика, затвердженого наказом МОЗ України від 14.08.2015 року № 509, Положення про організацію освітнього процесу в Національній медичній академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика, затвердженого вченою радою Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика (протокол № 2 від 18.02.2015 року), та іншими нормативними актами, науково-педагогічними працівниками кафедри урології Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика (завідувач кафедри доктор медичних наук, професор С.О. Возіанов); обговорені та схвалені на засіданні кафедри урології Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика (протокол №9 від 06.09.2019 року); погоджені на засіданні вченої ради хірургічного факультету Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика (протокол №___ від _____ 2019 року).

Рецензенти:

Григоренко В.М. доктор медичних наук, старший науковий співробітник, керівник відділу відновної урології та новітніх технологій ДУ «Інститут Урології НАМН України».

Сморжевський В.Й. доктор медичних наук, професор кафедри хірургії та трансплантології Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика, МОЗ України.

Навчальний план та програма погоджені Комісією вченої ради з наукової роботи та інноваційної діяльності

«___»_____ 2019 р.

СКЛАД РОБОЧОЇ ГРУПИ

№ п.п.	ПІБ	Вчене звання	Науковий ступінь	посада
Голова робочої групи:				
1.	Возіанов Сергій Олександрович	Професор	Доктор медичних наук	Завідувач кафедри урології НМАПО імені П. Л. Шупика
Члени робочої групи:				
2.	Гайсенюк Федір Зіновійович	Професор	Доктор медичних наук	Професор кафедри урології НМАПО імені П. Л. Шупика
3.	Бойко Андрій Іванович	Доцент	Кандидат медичних наук	Доцент кафедри урології НМАПО імені П. Л. Шупика
4.	Кравченко Микола Іванович	Доцент	Кандидат медичних наук	Доцент кафедри урології НМАПО імені П. Л. Шупика
5.	Когут Віктор Вікторович	Доцент	Кандидат медичних наук	Доцент кафедри урології НМАПО імені П. Л. Шупика
6.	Джуран Богдан Васильович	Доцент	Кандидат медичних наук	Доцент кафедри урології НМАПО імені П. Л. Шупика
7.	Соснін Микола Дмитрович	Доцент	Кандидат медичних наук	Доцент кафедри урології НМАПО імені П. Л. Шупика
8.	Майдан Сергій Борисович	Асистент	Кандидат медичних наук	Асистент кафедри урології НМАПО імені П. Л. Шупика
9.	Горзов Антон Антонович	Асистент	Кандидат медичних наук	Асистент кафедри урології НМАПО імені П. Л. Шупика

Обговорено і схвалено на засіданні кафедри урології НМАПО імені П. Л. Шупика (протокол №____ від 06.09.2019 року).

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Навчальний план та програма підготовки аспірантів з нормативної навчальної дисципліни «Урологія» є нормативним документом, в якому визначено зміст навчання та встановлено вимоги щодо обсягу та рівня професійних компетентностей особи, яка є здобувачем освітньо-наукового ступеня доктора філософії у галузі Охорони здоров'я за спеціальністю: 14.01.06 «Урологія».

Мета. Основною метою аспірантури з «Урологія» є засвоєння теоретичної інформації та одержання практичної підготовки з питань етіології, патогенезу, клініки, діагностики (в т.ч. диференційної), лікування та профілактики основних урологічних захворювань, суміжної патології, що найбільш часто зустрічаються, створення клінічного мислення, етичного відношення до хворого, що дозволить в повному обсязі удосконалити загальнопрофесійні, спеціалізовано-професійні, дослідницькі, аналітичні компетенції з урології задля досягнення рівня знань та вмінь відповідно до кваліфікаційних вимог для отримання ступеня доктора філософії (PhD) за спеціальністю 14.01.06 «Урологія».

Навчальний план циклу визначає тривалість навчання, розподіл годин, відведених на вивчення розділів навчальної програми.

Навчальний план та програма підготовки аспірантів з нормативної навчальної дисципліни «Урологія» розраховані на 12 кредитів (360 годин), з яких 1 кредит (30 годин).

Для виконання даної програми передбачено наступні види навчальних занять: лекції, семінарські та практичні заняття, а також самостійну роботу аспірантів.

Для виявлення рівня компетентностей аспірантів, після кожного розділу програми проводиться проміжний контроль знань за рахунок годин, передбачених на семінарських заняттях.

НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН
нормативної навчальної дисципліни «Урологія»
підготовки докторів філософії (PhD) в аспірантурі
(очна денна форма навчання) за спеціальністю 14.01.06 «Урологія»

Тривалість: 12 кредитів (360 год.).

Мета навчання: удосконалити загально-професійні, спеціалізовано-професійні, дослідницькі, аналітичні компетенції за спеціальністю 14.01.06 «Урологія» та визначити рівень його знань та вмінь відповідно до кваліфікаційних вимог.

Контингент слухачів: особи, які навчаються в аспірантурі заочною денною формою навчання.

Код розділу	Назва розділу	Кількість кредитів	Загальний обсяг	Кількість годин				
				аудиторних				Самостійна робота
				Всього	Лекції	Семінари	Практичні	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
01.	Клінічна фізіологія органів сечостатевої системи. Семіотика і методи діагностики в урології. Загальні методи консервативного лікування в урології	7,87	236	210	16	80	114	34
02.	Аномалії розвитку сечостатевих органів	1,13	34	20	4	4	12	0
03.	Неспецифічні запальні захворювання органів сечостатевої системи. Фтізіурологія	0,66	20	20	2	2	16	0
04.	Сечокам'яна хвороба	0,4	12	12	2	2	8	0
05.	Оперативна урологія	1	30	30	2	4	24	2
06.	Онкоурологія	0,27	8	8	2	2	4	0
07.	Андрологія та сексопатологія	0,4	12	12	2	2	8	2
08.	Травма сечостатевих органів . Невідкладні стани в урології.	0,27	8	8	2	2	4	2
РАЗОМ:		12	360	320	32	98	190	40

НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН
нормативної навчальної дисципліни «Урологія»
підготовки докторів філософії (PhD) в аспірантурі
(очна вечірня форма навчання) за спеціальністю 14.01.06 «Урологія»

Тривалість: 12 кредитів (360 год.).

Мета навчання: удосконалити загально-професійні, спеціалізовано-професійні, дослідницькі, аналітичні компетенції за спеціальністю 14.01.06 «Урологія» та визначити рівень його знань та вмінь відповідно до кваліфікаційних вимог.

Контингент слухачів: особи, які навчаються в аспірантурі заочною вечірньою формою навчання.

Код розділу	Назва розділу	Кількість кредитів	Загальний обсяг	Кількість годин				
				аудиторних				Самостійна робота
				Всього	Лекції	Семінари	Практичні	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
01.	Клінічна фізіологія органів сечостатевої системи. Семіотика і методи діагностики в урології. Загальні методи консервативного лікування в урології	7,87	236	162	10	44	108	74
02.	Аномалії розвитку сечостатевих органів	1,13	34	8	2	2	4	26
03.	Неспецифічні запальні захворювання органів сечостатевої системи. Фтізіурологія	0,66	20	16	2	4	10	4
04.	Сечокам'яна хвороба	0,4	12	8	2	2	4	4
05.	Оперативна урологія	1	30	20	2	4	14	10
06.	Онкоурологія	0,27	8	6	2	2	2	2
07.	Андрологія та сексопатологія	0,4	12	12	2	4	6	0
08.	Травма сечостатевих органів . Невідкладні стани в урології.	0,27	8	8	2	2	4	0
РАЗОМ:		12	360	240	24	64	152	120

НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН
нормативної навчальної дисципліни «Урологія»
підготовки докторів філософії (PhD) в аспірантурі
(заочна форма навчання) за спеціальністю 14.01.06 «Урологія»

Тривалість: 12 кредитів (360 год.).

Мета навчання: удосконалити загально-професійні, спеціалізовано-професійні, дослідницькі, аналітичні компетенції за спеціальністю 14.01.06 «Урологія» та визначити рівень його знань та вмінь відповідно до кваліфікаційних вимог.

Контингент слухачів: особи, які навчаються в аспірантурі за заочною формою навчання.

Код розділу	Назва розділу	Кількість кредитів	Загальний обсяг	Кількість годин				
				аудиторних				Самостійна робота
				Всього	Лекції	Семінари	Практичні	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
01.	Клінічна фізіологія органів сечостатевої системи. Семіотика і методи діагностики в урології. Загальні методи консервативного лікування в урології	7,87	236	162	10	44	108	74
02.	Аномалії розвитку сечостатевих органів	1,13	34	8	2	2	4	26
03.	Неспецифічні запальні захворювання органів сечостатевої системи. Фтізіурологія	0,66	20	16	2	4	10	4
04.	Сечокам'яна хвороба	0,4	12	8	2	2	4	4
05.	Оперативна урологія	1	30	20	2	4	14	10
06.	Онкоурологія	0,27	8	6	2	2	2	2
07.	Андрологія та сексопатологія	0,4	12	12	2	4	6	0
08.	Травма сечостатевих органів . Невідкладні стани в урології.	0,27	8	8	2	2	4	0
РАЗОМ:		12	360	240	24	64	152	120

НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА
нормативної навчальної дисципліни «Урологія»
підготовки докторів філософії (PhD) в аспірантурі
(очна денна, очна вечірня та заочна форма навчання)
за спеціальністю 14.01.06 «Урологія»

Код розділу	Назва розділу	Перелік загальних та фахових компетенцій
1	2	3
01.	<p>Клінічна фізіологія органів сечостатевої системи. Семіотика і методи діагностики в урології. Загальні методи консервативного лікування в урології.</p>	<p>Клінічна фізіологія нирки: морфологія нирки, будова нефрона, юкстагломерулярний апарат, теорія сечоутворення, клубочкова фільтрація, канальцева реабсорбція, канальцева секреція, механізм концентрації та розведення сечі, протидія метаболічного ацидозу, участь альдостерону, участь нирок в еритропоезі, участь нирок в регулюванні артеріального тиску, участь нирок в регулюванні згортуючої системи крові.</p> <p>Клінічна фізіологія верхніх сечових шляхів: миска, мисково-сечовідний сегмент, сечовід, міхурово-сечовідний сегмент, уродинаміка верхніх сечових шляхів у дітей та дорослих.</p> <p>Клінічна фізіологія сечового міхура.</p> <p>Клінічна фізіологія чоловічих статевих органів: функція передміхурової залози, функція яєчка; функція придатка, сім'явивідної протоки та сім'яних пухирців, функція сечівника.</p> <hr/> <p>Семіотика урологічних захворювань: больові відчуття, розлади сечовипускання, уросеміотика, діагностика урологічних захворювань, дослідження з використанням міжнародних шкал та опитувальників</p> <p>Фізикальні методи дослідження.</p> <p>Функціональні методи дослідження: реографія, електроміографія.</p> <p>Сонографічні методи дослідження.</p> <p>Променеві методи дослідження: рентгенконтрасні речовини, підготовка хворих до дослідження, екскреторна урографія та її модифікації, уретеропієлографія, антеградна пієлографія, цистографія та її модифікації, уретрографія, генітографія, фістулографія, судинні рентгендослідження, комп'ютерна томографія, рентгенвізуальні дослідження, профілактика та лікування ускладнень, магнітно-резонансна томографія</p> <hr/> <p>Загальні методи консервативного лікування в урології: лікувальне харчування урологічних хворих, антибактеріальне лікування в урології, лікувальна фізкультура, фізіотерапевтичне лікування урологічних хворих, санаторно-курортне лікування, трансфузіологія.</p>

02.	<p>Аномалії розвитку сечостатевого органів</p>	<p>Аномалії розвитку нирок та верхніх сечових шляхів: аномалії положення, аномалії кількості аномалії взаємовідношення, аномалії структури, аномалії судин, гідронефроз, уретерогідронефроз, нефроптоз</p> <p>Аномалії розвитку сечоводів та сечового міхура: гіпоспадія, епіспадія;</p> <p>Аномалії розвитку передміхурової залози та сім'яних пухирців</p> <p>Аномалії розвитку яєчок: крипторхізм, варикоцеле</p>
03.	<p>Неспецифічні запальні захворювання органів сечостатевої системи. Фтізіурологія</p>	<p>Гострий пієлонефрит: частота захворювання, етіологія, патогенетичні фактори, класифікація, клініка, діагностика, патогенез апостематозного пієлонефриту; диференційна діагностика гострого, серозного та гнійного пієлонефриту; некроз ниркових сосочків; карбункул нирки, абсцес нирки; сепсис, септикопемія; паранефральний абсцес як ускладнення пієлонефриту; консервативне лікування хворих на гострий пієлонефрит; показання до термінового хірургічного втручання; бактеріємічний шок; особливості перебігу пієлонефриту у дітей та осіб похилого і старечого віку.</p> <p>Хронічний пієлонефрит: етіологія; патогенез; класифікація; клінічні прояви; діагностика; санаторно-курортне лікування, реабілітація хворих; консервативне лікування; ускладнення: ГНН, ХНН; наслідки: зморщена нирка, пієонефроз; паранефрит; позаочеревенний фіброз;</p> <p>Неспецифічні запальні захворювання сечового міхура та сечівника: цистит; етіологія; патогенез; класифікація; клінічні прояви; діагностика; лікування; особливості лікування та діагностики інтерстиціального та променевого циститу, цисталгія, уретрит; етіологія, патогенез, класифікація, клінічні прояви, діагностика та диференційна діагностика; лікування.</p> <p>Неспецифічні запальні захворювання чоловічих статевих органів: захворювання статевого члена; бананопостит; каверніт; фімоз, парафімоз; фібропластична індурація; приапізм.</p> <p>Запальні захворювання органів калитки: епідидиміт; орхіт, простатит; везикуліт; абсцес передміхурової залози; перипростатична флегмона.</p> <p>Фтізіурологія: туберкульоз нирок та сечових шляхів; частота; етіологія; патогенез; патологічна анатомія; класифікація; клінічні прояви, атипові форми; особливості перебігу туберкульозу нирок та сечових шляхів у дітей; сполучні форми хвороби; діагностика; наслідки та ускладнення захворювання, консервативне лікування; хірургічне лікування; туберкульоз чоловічих статевих органів; клінічні прояви; діагностика; консервативне лікування; хірургічні методи лікування.</p>

04	Сечокам'яна хвороба	<p>Камені нирок та сечоводів</p> <p>Камені сечового міхура</p>
05	Оперативна урологія	<p>Знечулення, інтенсивна терапія та реанімація в урології: знечулення в урології; місцеве знечулення; загальне знечулення; перидуральне знечулення; переопераційна підготовка хворих; післяопераційне лікування хворих; інтенсивна терапія та реанімація в урології.</p> <p>Хірургія сечостатевих органів: операції на нирках та сечоводах; хірургічні підходи; види пієлотомій; нефротомія; пункційна нефростомія; секційна нефротомія; резекція нирки; пієлостомія; декапсуляція нирки; видалення кіст, ігніпунктура; кавернотомія та кавернектомія; нефропексія; пластика мисково-сечовідного сегменту; операції на ниркових судинах; види нефректомія; особливості повторних операцій на нирках; адреналектомія; дренажування навколониркового простору; уретероліз; уретеротомія; уретеропієлостомія; уретерокалікоанастомоз; уретероуретероанастомоз; уретероцистонеостомія; уретеросигмотомія; уретерокутанеостомія.</p> <p>Операції сечового міхура: хірургічні підходи; пункція сечового міхура; цистотомія та цистостомія; троакарна цистостомія; дивертикулектомія; трансуретральні операції; реінервації та ремускуляризація сечового міхура; цистектомія; кишкова пластика сечового міхура; дренажування навколومیхурового простору.</p> <p>Операції на сечівнику: уретростомія, види пластики уретри; уретростомія; пластичні операції з приводу уретральних норниць; видалення парауретральних кіст.</p> <p>Операції на зовнішніх статевих органах: операції з приводу фімозу та парафімозу; операції з приводу гіпоспадії та епіспадії; фаллопластика; емаскуляція; кавернокавернозний і сафенокавернозний анастомоз; епідидимектомія; резекція придатка яєчка; орхіектомія; операції з приводу водянки оболонки яєчка та сім'яного канатика; операції з приводу крипторхізму; пластика сім'яновивідної протоки; вазорезекція; операції з приводу варикоцеле.</p> <p>Операції на передміхуровій залозі: розтин абсцесу передміхурової залози; біопсія залози; аденомектомія; простатектомія; везікулектомія; трансуретральна резекція;</p>

06	Онкоурологія	<p>Пухлини нирок, сечоводів: пухлини паренхіми нирок, частота у дорослих та дітей, етіологія, патогенез, гістологічні форми, клінічні стадії, міжнародна класифікація, клінічні прояви, методи діагностики, хірургічні методи лікування, комбіноване та комплексне лікування.</p> <p>Пухлини верхніх сечових шляхів: частота, етіологія, патогенез, гістологічні форми, класифікація, клінічні прояви, діагностика, лікування.</p> <p>Пухлини надниркової залози та позаочеревенного простору: частота, гістологічні форми, клінічні прояви, діагностика, методи хірургічного лікування, комбіноване та комплексне лікування.</p> <p>Пухлини сечового міхура та сечівника: пухлини сечового міхура, етіологія, патогенез, гістологічні форми, клінічні стадії, міжнародна класифікація, діагностика, консервативне лікування, хірургічні методи лікування, комбіноване та комплексне лікування.</p> <p>Пухлини сечівника: патогенез, гістологічні форми, клінічні стадії, клінічні прояви, діагностика, методи лікування.</p> <p>Пухлини передміхурової залози:</p> <ul style="list-style-type: none"> - аденома передміхурової залози: етіологія, патогенез, класифікація, клінічні прояви, методи діагностики, консервативні методи лікування, хірургічні методи лікування, ускладнення, ТУР, термотерапія, гіпертермія. - рак передміхурової залози: етіологія, патогенез, гістологічні форми, клінічна класифікація, методи діагностики, консервативні методи лікування, хірургічні методи лікування, променева терапія, термотерапія. <p>Пухлини зовнішніх статевих органів:</p> <ul style="list-style-type: none"> - пухлини яєчка та придатка: етіологія, патогенез, класифікація, клінічні прояви, методи діагностики, хірургічні методи лікування, хіміотерапія, променева терапія; - пухлини статевого члена: етіологія, патогенез, класифікація, клінічні прояви, методи діагностики, хірургічне, променеве та комбіноване лікування.
07	Андрологія та сексопатологія	<p>Безплідність у чоловіків: етіологія, патогенез, класифікація, діагностика, методи лікування, профілактика.</p> <p>Імпотенція: етіологія, патогенез, класифікація, діагностика, методи лікування, профілактика.</p> <p>Сексопатологія: етіологія, патогенез, класифікація, діагностика, методи лікування, профілактика.</p>

08	Травми сечостатевих органів. Невідкладні стани в урології	<p>Ушкодження нирок та сечоводів:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ушкодження нирок: механізм ушкодження, класифікація, патологічна анатомія, клінічні прояви, діагностика, показання до консервативного та оперативного лікування, види операцій, обґрунтування нефректомії, дренивання нирок за позаочеревенного простору та клітковини, ускладнення та їх лікування. - ушкодження сечоводів: різновиди ушкоджень, комбіновані ушкодження, клінічні прояви, діагностика, хірургічне лікування, ускладнення та їх лікування <p>Ушкодження сечового міхура: причини та механізм ушкоджень, класифікація, комбіновані ушкодження, клінічні прояви, діагностика, лікування, дренивання сечового міхура та позаочеревенного простору, ускладнення та їх лікування, сторонні тіла сечового міхура, хімічні опіки сечового міхура.</p> <p>Ушкодження сечівника: механізм ушкоджень, класифікація, патологічна анатомія, клінічні прояви, діагностика, методи лікування, ускладнення, стриктура уретри, лікування ускладнень, сторонні тіла сечівника.</p> <p>Ушкодження чоловічих статевих органів: ушкодження статевого члена, класифікація, невідкладна допомога, хірургічне лікування.</p> <p>Ушкодження органів калитки: відкриті та закриті, вивих яєчка, перекрут сім'яного канатика, консервативне та хірургічне лікування, ускладнення та їх лікування.</p> <p>Невідкладні стани:</p> <ul style="list-style-type: none"> - гостра крововтрата в урологічних хворих, діагностика, механізми виникнення, допомога в різних етапах; - септичний стан в урологічних хворих, діагностика, механізми виникнення; допомога на різних етапах; - бактеріємічний шок; діагностика, механізми виникнення; допомога на різних етапах
----	--	--

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Навчально-методичні матеріали самостійної роботи аспірантів враховують специфіку навчальної дисципліни «Урологія».

Рекомендації до самостійного вивчення навчального матеріалу включають вказівки щодо терміну та обсягу засвоєння матеріалу із зазначенням навчальних і наукових видань, що використовуються з цією метою, а також питання для самоконтролю, тести, контрольні завдання, вимоги і приклади оформлення самостійної письмової (дисертаційної) роботи, критерії оцінювання.

Методичні рекомендації до самостійної роботи аспірантів включають таку інформацію (залежно від форми проведення занять):

- методичні рекомендації до практичних занять – приклади розв’язування задач, варіанти задач для самостійної роботи та відповіді до них;
- методичні рекомендації до семінарських занять – тематику і методичні поради до опрацювання теоретичних питань (завдань) з акцентуванням уваги аспіранта на основних проблемних питаннях, які розглядаються, список літературних джерел, тощо;
- методичні рекомендації до дисертаційних робіт включають вимоги до змісту і структури роботи; вимоги до оформлення: тексту, графічної частини, літератури; приклади оформлення текстової і графічної частини, що базується на матеріалі навчальної дисципліни «Урологія».

Форми та види організації самостійної роботи.

Самостійна робота аспіранта над засвоєнням навчального матеріалу з дисципліни «Урологія» може виконуватись у бібліотеці Національної медичної академії післядипломної освіти імені П.Л. Шупика, у національній медичній бібліотеці, навчальних кабінетах кафедри, комп’ютерному класі кафедри, а також в домашніх умовах.

Передбачаються такі організаційні **форми** самостійної роботи аспіранта:

- навчальна робота, яка виконується самостійно у вільний від занять та зручний для аспіранта час, як правило, поза аудиторією;
- навчальна робота, яка з урахуванням специфіки дисципліни «Урологія», виконується в навчальних кабінетах кафедри, комп’ютерному класі кафедри;
- вдосконалення теоретичних і практичних навичок в умовах курації хворих у відділеннях лікувальної бази кафедри;
- робота аспіранта над індивідуальними завданнями під керівництвом викладача (аудиторна робота, робота з використанням комп’ютерної техніки, робота у віварію тощо);
- індивідуальні навчальні завдання з дисципліни «Урологія», які видаються аспірантам у терміни, передбачені візиткою навчальної дисципліни і виконуються кожним аспірантом самостійно при консультуванні викладачем;
- індивідуальні навчально-дослідні завдання (ІНДЗ) – вид позааудиторної самостійної роботи аспіранта навчального, навчально-дослідницького чи експериментального характеру, які виконуються у процесі вивчення

- програмного матеріалу навчального курсу в даному семестрі в терміни, передбачені програмою навчальної дисципліни;
- робота аспіранта над виконанням дисертаційної роботи.

Найпоширенішими *видами* індивідуальних навчальних та індивідуальних навчально-дослідних завдань є:

- робота з підручниками або посібниками;
- розв'язування та складання практичних (наприклад, ситуативних) задач різного рівня складності з теми (чи модуля);
- комплексний опис будови, властивостей, функцій, явищ, об'єктів;
- анотація прочитаної додаткової літератури з курсу, бібліографічний опис, історичні довідки тощо;
- розробка сценарію позаурочного навчального заходу, аналіз елементів передового педагогічного досвіду тощо;
- виготовлення колекцій, моделей, розробка схем систематизації органічного світу;
- складання індивідуальної картки фізичного розвитку, паспорту здоров'я та схем індивідуального графіка підвищення майстерності тощо;
- розробка навчальних та діагностичних тестових завдань з предмету;
- проведення діагностичних досліджень та їх інтерпретація;
- проведення експериментальних досліджень та їх інтерпретація;
- укладання конспектів практичних занять на інноваційних засадах;
- реферування іноземних текстів за фаховими темами.

Зміст самостійної роботи аспіранта з навчальної дисципліни «Урологія» визначається робочою програмою, методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача і може складатися з таких *видів роботи*:

- підготовка до аудиторних занять (лекцій, практичних, семінарських, лабораторних, співбесіди з лектором тощо);
- виконання індивідуальних завдань;
- самостійне опрацювання окремих тем навчальної дисципліни згідно робочої програми навчальної дисципліни;
- переклад іноземних текстів встановлених обсягів;
- виконання контрольних робіт аспірантами заочної форми навчання;
- підготовка і виконання завдань, передбачених програмою практичної підготовки, дисертаційних робіт тощо;
- підготовка до усіх видів контролю, в тому числі до модульних і комплексних контрольних робіт та підсумкової атестації (державних іспитів, виконання випускової кваліфікаційної роботи, виконання дисертаційної роботи);
- робота у наукових проблемних групах молодих вчених, семінарах тощо;
- участь у роботі наукових і науково-практичних конференцій, семінарів з фаху або навчальної дисципліни «Урологія» тощо;
- виконання завдань, які базуються на використанні сучасних інформаційних технологій і комп'ютерних засобів навчання.

Методичні матеріали для самостійної роботи аспірантів передбачають можливість проведення самоконтролю з боку аспіранта. Для самостійної роботи аспіранту також рекомендується відповідна наукова та фахова монографічна і періодична література з спеціальності «Урологія».

Матеріально-технічне й інформаційно-технічне забезпечення самостійної роботи аспіранта містить:

- навчальну і навчально-методичну літературу з урології;
- бібліотеку з читальним залом, укомплектованим відповідно до діючих нормативів;
- комп'ютерний клас з навчальними та контролюючими програмами з навчальної дисципліни «Урологія» та можливість роботи в мережі Інтернет;
- навчальні кабінети, оглядові, актовий зал тощо;
- місця проходження практики (клінічні бази кафедри урології) відповідно до укладених угод.

Забезпечення належних умов самостійної роботи аспіранта на складному діагностичному обладнанні, у комп'ютерному класі та інших навчальних об'єктах підвищеної небезпеки здійснюється за попередньо укладеним графіком під керівництвом наукового керівника.

ПЕДАГОГІЧНИЙ ПРАКТИКУМ

Невід'ємною частиною опанування навчального курсу професійної та практичної підготовки за науковою спеціальністю (спеціалізацією) в аспірантурі та поза аспірантурою є педагогічний практикум.

Мета – забезпечення формування та розвитку освітньо-прикладних компонентів викладацьких компетентностей.

Завданнями педагогічного практикуму є оволодіння навиками підготовки навчально-методичної документації, проведення аудиторних занять, організації позааудиторної роботи здобувачів вищої та/або післядипломної освіти, заходів безперервного професійного розвитку.

Педагогічний практикум проводять, як правило, на випусковій кафедрі, або на кафедрі, на якій працює науковий керівник здобувача вищої освіти.

Педагогічний практикум проходить під організаційно-методичним керівництвом науково-педагогічного працівника зазначеної кафедри, який є куратором відповідної навчальної дисципліни професійної та практичної підготовки за науковою спеціальністю (спеціалізацією), що опановує здобувач вищої освіти. Рішенням, обговореним і схваленим на засіданні кафедри, організаційно-методичне керівництво педагогічним практикумом може бути покладено на іншого науково-педагогічного працівника відповідної кафедри, в тому числі, на наукового керівника здобувача вищої освіти.

Загальний обсяг педагогічного практикуму становить 30 годин (1 кредит), що виділяються та обліковуються в межах годин самостійної роботи здобувача вищої освіти за відповідною навчальною дисципліною професійної та практичної підготовки за науковою спеціальністю (спеціалізацією).

Зміст заходів педагогічного практикуму та послідовність їх виконання визначається у індивідуальному плані педагогічного практикуму здобувача вищої освіти, що погоджується керівником педагогічного практикуму та затверджується завідувачем кафедри, на якій проводиться педагогічний практикум.

Звіт про проходження педагогічного практикуму здобувача вищої освіти погоджується керівником педагогічного практикуму, обговорюється та схвалюється на засіданні кафедри, на якій проводився педагогічний практикум, та затверджується завідувачем даної кафедри.

Форма індивідуального плану педагогічного практикуму здобувача вищої освіти, звіту про проходження педагогічного практикуму, навчально-методичних документів, що готує здобувач вищої освіти в межах виконання завдань педагогічного практикуму, визначається Альбомом форм.

Відповідальність за організацію, проведення та контроль якості педагогічного практикуму покладається на завідувача кафедри, на якій проводився педагогічний практикум, а саме: завідувача випускової кафедри або завідувача кафедри, на якій працює науковий керівник здобувача вищої освіти.

КОНТРОЛЬ ЗНАНЬ З ДИСЦИПЛІНИ

Характеристика оціночних ресурсів для поточного та проміжного контролю компетентностей.

Результати поточного та проміжного контролю компетентностей оцінюються згідно з вимогами Положення про організацію освітнього процесу в Національній медичній академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика, затвердженого вченою радою Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика (протокол № 2 від 18.02.2015 року).

Залежно від особливостей дисципліни «Урологія» встановлені такі форми її контролю:

- поточний контроль виконаних практичних завдань, в т.ч. контрольна робота, самостійна робота та письмові модульні контрольні роботи;
- тестовий чи інші види контролю з тем (модулів);
- поточний контроль засвоєння матеріалу семінарських (практичних) занять на підставі відповідей на питання, дискусій, повідомлень, доповіді за матеріалом тем, включених до програми циклу;
- індивідуальні навчально-дослідні завдання та їх захист;
- стаття, тези, та інші публікації в наукових виданнях, опубліковані за рішенням кафедри, за підсумками науково-дослідницької роботи;
- виступи.

Технологія проведення заліку.

Контроль знань аспірантів – складова частина навчально-виховного процесу на кафедрі урології.

Він здійснюється для того, щоб виявити якість засвоєних знань, умінь і навичок практичної діяльності.

Зміст контролю зумовлений дидактичними цілями і завданнями, що стоять перед вивченням навчальної дисципліни чи окремих її частин.

Поточний та підсумковий залік – це форма підсумкового контролю, що полягає в оцінці засвоєння аспірантом навчального матеріалу на підставі результатів виконання ним певних видів робіт на практичних (семінарських) заняттях. Ці результати можуть зараховуватися як підсумок поточного контролю без додаткового опитування аспірантів.

Кількість екзаменів та заліків з навчальної дисципліни «Урологія» визначається навчальними планами.

Аспірант вважається допущеним до підсумкового контролю з навчальної дисципліни «Урологія», якщо він виконав всі види робіт, передбачені навчальним планом.

Проміжний контроль компетентностей з окремих розділів програми проводяться після закінчення їх вивчення, до початку підсумкового контролю. Заліки приймаються викладачами, які проводили практичні, семінарські та інші заняття в навчальній групі або читали лекції з даної дисципліни.

Залік виставляється за результатами роботи аспіранта протягом навчання (виконання аспірантом індивідуальних завдань та контрольних робіт, виступів на семінарських заняттях та оцінок поточного контролю), якщо він отримав рейтинг з дисципліни не менше 0,6 від максимально можливого значення (рейтингової шкали).

Якщо аспірант не отримав залік за рейтингом, залік виставляється за результатами виконання ним залікової контрольної роботи або підсумкової співбесіди.

За наявності поважних причин (хвороба, сімейні обставини та ін.), що документально підтверджені, окремим аспірантам може встановлюватись індивідуальний графік складання заліків.

Аспірант не допускається до підсумкового контролю з дисципліни «Урологія», якщо він не виконав усіх видів робіт, завдань (комп'ютерні практикуми, курсові, реферати, аналітичні огляди та ін.), які передбачені робочим навчальним планом з навчальної дисципліни «Урологія», або має незадовільні оцінки з проміжного контролю за розділами дисципліни.

Технологія організації і проведення заліку охоплює такі аспекти:

- ознайомлення аспірантів із програмою проведення заліку, яка містить перелік вузлових питань дисципліни та літературу, що аспіранти можуть використати у процесі підготовки до заліку;
- ознайомлення аспірантів з методикою проведення заліку. Залік проводиться за заліковими білетами; використовуються різні методи перевірки: усна, письмова, тестова (з використанням комп'ютерів) і на паперових носіях.

Оціночні ресурси для поточного та підсумкового контролю засвоєння знань.

Демократизація освіти в Україні вимагає відмовитися не лише від контролю знань, умінь і навичок, а й від рутинних форм стимулювання аспірантів за допомогою оцінок. Необхідні інші підходи. У системі діагностування оцінка як засіб стимулювання набуває нової якості.

Передусім результати діагностування, в якому можуть бути використані оціночні судження (**бали**), сприяють самовизначенню, самоактуалізації аспірантів. А це в нових соціально-економічних умовах конкурентного суспільства стає важливим чинником.

Доповнюючись принципом добровільного навчання, а отже, й контролю, оцінка переростає у засіб раціонального визначення особистого рейтингу – показника значущості (ваги) людини в цивілізованому суспільстві.

Таким чином, на кафедрі офтальмології запроваджений **контроль** – з'ясування, вимірювання й оцінювання знань, умінь і навичок аспірантів **за бальною шкалою**.

З'ясування й вимірювання – *перевірка*, - складовий компонент контролю, провідна функція якого є забезпечення зворотного зв'язку між педагогом та

аспірантом, отримання викладачем об'єктивної інформації про рівень засвоєння навчального матеріалу, своєчасне виявлення недоліків і прогалин у знаннях.

Окрім перевірки, контроль містить у собі оцінювання (як процес) і оцінку (як результат) перевірки. Підставою для *оцінювання* успішності аспірантів є підсумки (результати) контролю.

Оцінка – важливий засіб стимулювання навчання, позитивної мотивації, впливу на особистість.

Використовуються такі **методи контролю** знань, умінь і навичок, як:

- систематичне спостереження за аспірантами у процесі навчання;
- індивідуальне та фронтальне опитування (усне та письмове);
- контрольна і самостійна робота (практична, тощо);
- тестовий контроль (комп'ютерний).

1. Спостереження. Хоча результати спостереження за навчальною діяльністю аспірантів викладачі не фіксують в офіційних документах (журналах чи відомостях), однак вони надзвичайно цінні для своєчасної корекції навчального процесу, здійснення індивідуальних та диференційованих підходів до навчання аспірантів. Спостерігаючи за роботою аспірантів на семінарських і практичних заняттях, викладачі кафедри складають уявлення про те, наскільки плідно проходить їхня самостійна підготовка, якою мірою в них розвинуті пізнавальні можливості і творчі здібності, самостійність в оволодінні знаннями, мотивація учіння. Значну роль при цьому відіграють індивідуальні консультації, на яких в довірливій бесіді викладачі не тільки виявляють негативні фактори, а й здійснюють профілактичні заходи щодо попередження низької успішності.

2. Індивідуальне опитування – це перевірка знань, умінь і навичок у конкретного аспіранта, співпраця на рівні «викладач – аспірант». Викладач, уникаючи пасивності інших аспірантів, які не підлягають опитуванню, використовують комбіноване (змішане) опитування, за допомогою якого охоплюється кілька аспірантів (одночасні самостійні роботи, тощо).

3. Фронтальне опитування дає можливість викладачу за досить короткий термін перевірити рівень знань у великої кількості аспірантів, включаючи їх в активну навчально-пізнавальну діяльність, систематизувати, узагальнити й підсумувати вивчене. Використання методу опитування сприяє повторенню, систематизації і узагальненню вивченого раніше матеріалу.

4. Усне опитування – найпоширеніший метод контролю знань аспірантів, суть якого полягає в постановці перед ними запитань за змістом навчального матеріалу, що виноситься для контролю, та оцінюванні їхніх відповідей. Усне опитування проводиться в різних формах (індивідуальне, фронтальне). Викладач безпосередньо спілкується з аспірантом, виявляє рівень його знань, ставить додаткові, перевірочні запитання.

5. *Письмовий контроль* – дає можливість викладачам одночасно перевірити знання, уміння та навички аспірантів однієї чи декількох груп. Цей метод, відрізняючись простотою застосування, дозволяє викладачам економніше використовувати навчальний час, досягати єдності вимог, індивідуалізувати їх. Крім того, письмові роботи дають можливість виявляти уміння логічно, послідовно і стисло висловлювати свої думки на аркуші паперу. Варто також зазначити, що письмові контрольні роботи аспірантів оцінюються з вищою об'єктивністю, ніж результати усного опитування, тому що викладачі не обмежені часом. До недоліків цього методу відносять такі: відсутність живого контакту викладача з аспірантами, цілеспрямованих впливів на зміст їхньої навчальної праці, що в цілому знижує виховну функцію контролю; успіхи і помилки чи неточності аспіранта, зафіксовані в контрольній роботі, ніби «віддаляють» від нього час до повідомлення результатів, що не дозволяє мобільно проводити корекцію знань, як при усному опитуванні; письмовий контроль, будучи трудомістким, вимагає копіткої роботи викладачів як з підготовки індивідуальних завдань, так і в забезпеченні самостійного їх виконання аспірантами.

Питання для самостійних і контрольних робіт розробляються на основі предметних програм і змісту підручників. Вони бувають різні за рівнем складності, починаючи з репродуктивних і закінчуючи проблемно-пошуковими, творчими; відповіді на поставлені питання виявляють уміння аспірантів застосовувати набуті знання в практичній діяльності.

6. *Графічна перевірка* – використовується переважно при вивченні можливостей графічного оформлення дисертаційного матеріалу, практикуми з обробки результатів тощо. Форми графічної перевірки знань, умінь та навичок аспірантів дуже різноманітні: креслення, схеми процесів, побудова діаграм, розробка проектів тощо. Крім перевірки теоретичних знань, графічні контрольні роботи дозволяють викладачам виявити в аспірантів вміння та навички узагальнювати, класифікувати вивчений матеріал, просторову уяву, спеціальні вміння та ін. Завдяки тому, що кожен аспірант виконує індивідуальне завдання, цей метод контролю сприяє розвитку їхньої пізнавальної самостійності, наполегливості, вихованню сумлінності, відповідальності. Оцінювання графічних робіт проходить у вигляді співбесіди з викладачем, де аспірант захищає виконану роботу, а викладач вказує на позитивні та негативні аспекти графічних робіт та виставляє оцінку в журнал. Іншою формою оцінювання графічних робіт аспірантів є їх публічний аналіз та обговорення. Для цього усі графічні роботи аспірантів (презентації) за темою чи модулем навчальної програми заслуховуються на конференції, тут важливим стає порівняння й оцінка аспірантами власних та робіт своїх одногрупників.

7. *Практичний контроль умінь та навичок* – здійснюється через контрольні завдання, які вимагають виконання аспірантами певних дій, операцій, діагностичних обстежень. У практичні завдання викладачі інколи вводять запитання, які вимагають теоретичного обґрунтування виконуваних робіт. Практичний контроль знань дозволяє перевірити уміння і навички аспірантів виконувати певні діагностичні маніпуляції, оперативних втручань тощо.

8. Програмоване опитування – полягає в доборі однакових (стандартних) за складністю та кількістю питань для всієї групи. Цей вид опитування може бути безмашинним (аспірантам роздаються картки для безмашинного контролю) або машинним (з допомогою комп'ютерів).

9. Тестовий контроль – найбільш популярний метод діагностики освітньо-кваліфікаційного рівня підготовки аспірантів.

Оціночні ресурси для проміжної атестації за підсумками засвоєння дисципліни.

Контроль професійних знань і вмінь, що передбачає попередню підготовку аспіранта з дисципліни.

Рівень знань характеризується об'ємом, глибиною і ступенем засвоєння теоретичного матеріалу аспірантами з дисципліни «Урологія», а також умінням пов'язати теорію з розв'язанням практичних завдань, пошуком нових знань, умінням захищати і обґрунтовувати висунуті положення, знанням літератури з даної дисципліни і оцінюється викладачем.

Планові результати навчання з дисципліни.

Результатом навчання в аспірантурі з спеціальності «Урологія» є засвоєння загальнопрофесійних, спеціалізовано-професійних, дослідницьких, аналітичних компетенцій задля досягнення рівня знань та вмінь відповідно до кваліфікаційних вимог для отримання ступеня доктора філософії (PhD) за спеціальністю 14.01.06 «Урологія».

Загально-професійні компетенції:

Компетентність виконувати оригінальні дослідження в медицині та досягати наукових результатів, що створюють нові знання, із звертанням особливої уваги до актуальних задач/проблем та використанням новітніх наукових методів. Здатність планувати проведення клінічного та експериментального дослідження, обирати сучасні методологічні підходи до оцінки результатів, здійснювати статистичний аналіз результатів. Здатність здійснювати аналіз наукової літератури (вітчизняної та зарубіжної), створити та оформити огляд літератури (мета аналіз). Здатність провести аналіз результатів наукових досліджень та оформити їх у вигляді наукової публікації/виступу українською та англійською мовами.

Спеціалізовано-професійні компетенції:

- здатність застосовувати знання фундаментальних основ, сучасних досліджень проблем і тенденцій медицини у комплексному аналізі явищ і процесів, що виникають в Україні та інших країнах світу;
- здатність відокремлювати структурні елементи, що складають теоретичну та емпіричну основу системи знань зі спеціальності 14.01.06 «Урологія»;
- здатність виділити та зафіксувати провідний клінічний симптом або синдром патологічного стану чи захворювання; шляхом співставлення зі стандартами,

використовуючи попередні дані анамнезу хворого та дані огляду хворого, на основі провідного клінічного симптому або синдрому, використовуючи знання про орган зору, його складові, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення поставити найбільш вірогідний або синдромний діагноз захворювання;

- здатність використовуючи найбільш вірогідний або синдромний діагноз, дані лабораторного та інструментального обстеження пацієнта, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення, за певним алгоритмом, здійснювати диференціальну діагностику захворювань для тематичних напрямків зі спеціальності 14.01.06 «Урологія»;
- здатність на підставі даних про зміни певних контингентів населення та про наявність впливу на нього навколишнього середовища, використовуючи існуючі методи, в межах первинної медико-санітарної допомоги населенню здійснювати систему санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів щодо: профілактики; первинної профілактики; пропаганди здорового способу життя;
- здатність в умовах лікувальної установи, використовуючи узагальнену процедуру оцінки стану пацієнта, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, формувати диспансерні групи хворих; сформувати групи здорових людей, що підлягають диспансерному нагляду;

Дослідницькі компетентності:

- володіння сучасними методами наукового дослідження, в тому числі пошуку інформації в літературі, розрізнення первинних і вторинних джерел, використання традиційних та новітніх інформаційно-комунікаційних технологій;
- здатність до використання сучасного наукового обладнання та інноваційних технологій у галузі медицини;
- компетентність інтерпретувати результати експериментів та брати участь у дискусіях із досвідченими науковцями стосовно наукового значення та потенційних наслідків отриманих результатів.

Аналітичні компетентності:

- здатність проводити науковий аналіз результатів досліджень і використовувати їх в практичній діяльності;
- здатність осмислення своїх власних припущень та перевірки зроблених іншими припущень, що вважаються доведеними, у галузі медицини;
- здатність до формулювання концепції в результаті читання, дослідження, обговорення і мозкового штурму у високо спеціалізований, присвяченій певній темі роботі академічного або професійного спрямування;
- здатність до виявлення зв'язків між сучасними концепціями медичної науки, наведення доказів та/або інших аргументів, що спростовують ці докази;
- здатність до включення нових висновків в існуючі знання щодо використання засобів діагностики, профілактики та лікування у різних груп населення.

ПЕРЕЛІК
компетентностей відповідно до нормативної навчальної дисципліни
«Урологія» за спеціальністю 14.01.06 «Урологія»;

№ п/п	Назва
Загальнопрофесійні компетентності	
1.	Здатність виконувати оригінальні дослідження в урології та досягати наукових результатів, що створюють нові знання, із звертанням особливої уваги до актуальних задач/проблем та використанням новітніх наукових методів.
2.	Здатність планувати проведення клінічного та експериментального дослідження, обирати сучасні методологічні підходи до оцінки результатів, здійснювати статистичний аналіз результатів.
3.	Здатність здійснювати аналіз наукової літератури (вітчизняної та зарубіжної), створити та оформити огляд літератури (мета аналіз).
4.	Здатність провести аналіз результатів наукових досліджень та оформити їх у вигляді наукової публікації/виступу.
Спеціалізовано-професійні компетентності	
5.	Здатність застосовувати знання фундаментальних основ, сучасних досліджень проблем і тенденцій фармації у комплексному аналізі явищ і процесів, що виникають в Україні та інших країнах світу.
6.	Здатність відокремлювати структурні елементи, які складають теоретичну та емпіричну основу системи знань зі спеціальності 14.01.06 «Урологія».
7.	Здатність розробляти теоретичні основи нових оперативних втручань, класифікацій.
8.	Здатність до обґрунтування доцільності застосування нових різновидів апаратури при певних операціях
9.	Здатність теоретично та експериментально обґрунтувати нові процеси, які відбуваються при застосуванні апаратури, що раніше не застосовувалась
10.	Здатність розробляти нові і вдосконалювати наявні підходи до діагностики і лікування урологічних захворювань
11.	Здатність до наукового обґрунтування, розроблення та вдосконалення нормативно-технічної документації на дослідження
12.	Здатність до розробки нових і вдосконалення наявних оперативних втручань, класифікацій.
13.	Фундаментальні та прикладні дослідження у сфері матеріально-технічного, фінансового інтелектуального й інформаційного забезпечення урології. Оцінка соціально-економічної ефективності впровадження досягнень науково-технічного прогресу та заходів, спрямованих на підвищення якості життя пацієнтів.
14.	Здатність до фундаментальних та прикладних досліджень щодо обґрунтування галузевих програм, нормативно-правового регулювання й оптимізації урологічного забезпечення населення, контингентів хворих за окремими нозологічними формами; наукове обґрунтування адаптивного управління організаціями хірургічної галузі на основі аналізу їх діяльності,

	використання теорії управління, фінансів, інвестицій, маркетингу, логістики, належної виробничої й аптечної практики.
15.	Здатність досліджувати етичні аспекти та фактори макро- і мікросередовища у діяльності урологічних клінік.
16.	Здатність проводити хірургічний маркетинг. Маркетингові дослідження хірургічних втручань як життєво необхідного товару, асортиментна, збутова та комунікаційна політика. Урологічне товарознавство.
17.	Здатність науково обґрунтовувати соціально-економічні механізми урологічного забезпечення в умовах страхової медицини. Організаційні дослідження в галузі урології. Дослідження щодо створення, клінічних випробувань і раціонального використання апаратури, матеріалів. Урологічне ціноутворення.
18.	Здатність до методичного, організаційного обґрунтування розвитку інформаційних і комп'ютерних технологій в урології.
19.	Здатність до фундаментальних та прикладних досліджень зовнішньоекономічної діяльності в галузі урології, зокрема стратегії хірургічного маркетингу, менеджмента та логістики.
20.	Здатність удосконалення форм і методів організації та управління урологією. Оптимізація забезпечення лікарськими засобами та виробами медичного призначення населення в умовах надзвичайних ситуацій.
21.	Здатність до організаційних досліджень в галузі урологія та медичного права.
22.	Здатність оптимізації управління трудовими ресурсами урологічної галузі: кадрове забезпечення, прогнозування, ротація, підготовка та перепідготовка, підвищення кваліфікації й атестація урологічних кадрів, зокрема викладачів і професорсько-викладацького складу закладів медичної освіти.
23.	Здатність аналізувати історичні аспекти розвитку урології: правові, етичні, технологічні, нормативні та інші чинники регулювання діяльності медичних урологічних закладів у вітчизняному та міжнародному досвіді.
	Дослідницькі компетентності
24.	Володіння сучасними методами наукового дослідження, в тому числі пошуку інформації в літературі, розрізнення первинних і вторинних джерел, використання традиційних та новітніх інформаційно-комунікаційних технологій.
25.	Здатність до використання сучасного наукового обладнання та інноваційних технологій у галузі урології.
26.	Компетентність інтерпретувати результати експериментів та брати участь у дискусіях із досвідченими науковцями стосовно наукового значення та потенційних наслідків отриманих результатів.
27.	Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.
	Аналітичні компетентності
28.	Здатність проводити науковий аналіз результатів досліджень і використовувати їх в практичній діяльності.
29.	Здатність осмислення своїх власних припущень та перевірки зроблених іншими припущень, які вважаються доведеними у галузі медицини.

30.	Здатність до формулювання ідей концепції в результаті читання, дослідження, обговорення і мозкового штурму у високо спеціалізованій, присвяченій певній темі роботі академічного або професійного спрямування.
31.	Здатність до виявлення зв'язків між сучасними концепціями медичної науки, наведення доказів та/або інших аргументів, що спростовують ці докази.
32.	Здатність до включення нових висновків в існуючі знання щодо використання засобів діагностики, профілактики та лікування у різних груп населення.

Планові результати навчання з дисципліни, співвіднесені з компетентностями.

Відповідно до вимог освітньо-наукової програми очікується, що в результаті успішного навчання за програмою, поряд із іншими професійними навиками, здобувач ступеня доктора філософії повинен володіти наступними компетентностями:

**КВАЛІФІКАЦІЙНА ХАРАКТЕРИСТИКА
ЗДОБУВАЧА СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ (PhD),
який закінчив навчання з нормативної навчальної дисципліни «Урологія»
за спеціальністю 14.01.06 «Урологія»**

№ п/п	Назва	Знання	Уміння
Загальнопрофесійні компетентності			
1.	Здатність виконувати оригінальні дослідження в урології та досягати наукових результатів, що створюють нові знання, із звертанням особливої уваги до актуальних задач/проблем та використанням новітніх наукових методів.	+	+
2.	Здатність планувати проведення клінічного та експериментального дослідження, обирати сучасні методологічні підходи до оцінки результатів, здійснювати статистичний аналіз результатів.	+	+
3.	Здатність здійснювати аналіз наукової літератури (вітчизняної та зарубіжної), створити та оформити огляд літератури (мета аналіз).	+	+
4.	Здатність провести аналіз результатів наукових досліджень та оформити їх у вигляді наукової публікації/виступу.	+	+
Спеціалізовано-професійні компетентності			
5.	Здатність застосовувати знання фундаментальних основ, сучасних досліджень проблем і тенденцій фармації у комплексному аналізі явищ і процесів, що виникають в Україні та інших країнах світу.	+	+
6.	Здатність відокремлювати структурні елементи, які складають теоретичну та емпіричну основу системи знань зі спеціальності 14.01.06 «Урологія».	+	+
7.	Здатність розробляти теоретичні основи нових оперативних втручань, класифікацій.	+	+
8.	Здатність до обґрунтування доцільності застосування нових різновидів апаратури при певних урологічних операціях	+	+
9.	Здатність теоретично та експериментально обґрунтувати нові процеси, які відбуваються при застосуванні апаратури, що раніше не застосовувалась	+	+
10.	Здатність розробляти нові і вдосконалювати наявні підходи до діагностики і лікування урологічних захворювань	+	+
11.	Здатність до наукового обґрунтування, розроблення та вдосконалення нормативно-технічної документації на дослідження	+	+
12.	Здатність до розробки нових і вдосконалення наявних оперативних втручань, класифікацій.	+	+
13.	Фундаментальні та прикладні дослідження у сфері матеріально-технічного, фінансового інтелектуального й інформаційного забезпечення урології. Оцінка соціально-економічної ефективності впровадження досягнень науково-технічного прогресу та заходів, спрямованих на підвищення якості життя пацієнтів.	+	+
14.	Здатність до фундаментальних та прикладних досліджень щодо обґрунтування галузевих програм, нормативно-правового регулювання й оптимізації урологічного забезпечення населення, контингентів	+	+

	хворих за окремими нозологічними формами; наукове обґрунтування адаптивного управління організаціями урологічної галузі на основі аналізу їх діяльності, використання теорії управління, фінансів, інвестицій, маркетингу, логістики, належної виробничої й аптечної практики.		
15.	Здатність досліджувати етичні аспекти та фактори макро- і мікросередовища у діяльності урологічних клінік.	+	+
16.	Здатність проводити хірургічний маркетинг. Маркетингові дослідження хірургічних втручань як життєво необхідного товару, асортиментна, збутова та комунікаційна політика. Урологічне товарознавство.	+	+
17.	Здатність науково обґрунтовувати соціально-економічні механізми урологічного забезпечення в умовах страхової медицини. Організаційні дослідження в галузі урології. Дослідження щодо створення, клінічних випробувань і раціонального використання апаратури, матеріалів. Урологічного ціноутворення.	+	+
18.	Здатність до методичного, організаційного обґрунтування розвитку інформаційних і комп'ютерних технологій в урології.	+	+
19.	Здатність до фундаментальних та прикладних досліджень зовнішньоекономічної діяльності в галузі урології, зокрема стратегії урологічного маркетингу, менеджмента та логістики.	+	+
20.	Здатність удосконалення форм і методів організації та управління хірургією. Оптимізація забезпечення лікарськими засобами та виробами медичного призначення населення в умовах надзвичайних ситуацій.	+	+
21.	Здатність до організаційних досліджень в галузі урології та медичного права.	+	+
22.	Здатність оптимізації управління трудовими ресурсами урологічної галузі: кадрове забезпечення, прогнозування, ротація, підготовка та перепідготовка, підвищення кваліфікації й атестація урологічних кадрів, зокрема викладачів і професорсько-викладацького складу закладів медичної освіти.	+	+
23.	Здатність аналізувати історичні аспекти розвитку хірургії: правові, етичні, технологічні, нормативні та інші чинники регулювання діяльності медичних хірургічних закладів у вітчизняному та міжнародному досвіді.	+	+
Дослідницькі компетентності			
24.	Володіння сучасними методами наукового дослідження, в тому числі пошуку інформації в літературі, розрізнення первинних і вторинних джерел, використання традиційних та новітніх інформаційно-комунікаційних технологій.	+	+
25.	Здатність до використання сучасного наукового обладнання та інноваційних технологій у галузі урології.	+	+
26.	Компетентність інтерпретувати результати експериментів та брати участь у дискусіях із досвідченими науковцями стосовно наукового значення та потенційних наслідків отриманих результатів.	+	+
27.	Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.	+	+
Аналітичні компетентності			
28.	Здатність проводити науковий аналіз результатів досліджень і	+	+

	використовувати їх в практичній діяльності.		
29.	Здатність осмислення своїх власних припущень та перевірки зроблених іншими припущень, які вважаються доведеними у галузі медицини.	+	+
30.	Здатність до формулювання ідей концепції в результаті читання, дослідження, обговорення і мозкового штурму у високо спеціалізованій, присвяченій певній темі роботі академічного або професійного спрямування.	+	+
31.	Здатність до виявлення зв'язків між сучасними концепціями медичної науки, наведення доказів та/або інших аргументів, що спростовують ці докази.	+	+
32.	Здатність до включення нових висновків в існуючі знання щодо використання засобів діагностики, профілактики та лікування у різних груп населення.	+	+

РЕСУРСИ САМОНАВЧАННЯ

Ресурсами самонавчання для підготовки аспірантів, які допоможуть оволодіти спеціальністю 14.01.06 «Урологія» для підготовки докторів філософії (PhD) та підвищення рівня знань та навичок досвідченого спеціаліста уролога є:

1. <http://mon.gov.ua/> – офіційний веб-сайт Міністерства освіти і науки України;
2. <http://nmapo.edu.ua/index.php/uk/> – офіційний сайт Національної медичної академії післядипломної освіти імені П.Л. Шупика;
3. <http://president.gov.ua> – офіційний веб-сайт Президента України;
4. <http://rada.gov.ua/> – офіційний портал Верховної Ради України;
5. <http://www.kmu.gov.ua/> – Урядовий портал, єдиний веб-портал органів виконавчої влади України;
6. <http://www.moz.gov.ua/ua/portal/> – офіційний веб-сайт Міністерства охорони здоров'я України;
7. <http://www.nbuv.gov.ua/> – Національна бібліотека України ім. В.І. Вернадського;
8. <http://www.nplu.org/> – Національна Парламентська бібліотека України;
9. <http://www.who.int/> – офіційний веб-сайт Всесвітньої організації охорони здоров'я.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА РЕСУРСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Обов'язкова література:

1. Глибочко П.В. – «От симптомов к диагнозу и лечению» 2014.
2. Нечипоренко Н.А. – «Неотложные состояния в урологии» 2012р.
3. С. П. Пасечников, С. А. Возианов, В. Н. Лесовой – «Урологія» 2015р.
4. Абдурасулов Д.М. с соавт. «Ультразвуковая диагностика в урологии». Ташкент, 1971.
5. Айвазян А.В. «Гемостаз при операциях на почке» М., 1978.
6. Айрапетов А.Д. с соавт. «курорты с лечебными водами и грязями» М., 1995.
7. Бабуния Р.И., Колесникова Е.К. «Компьютерная томография в клинической диагностике». М., 1995.
8. Бакунец С.А. «Вопросы физиологии мочеточников». Л., 1970.
9. Возіанов О.Ф., Дзюрак В.С. «Літотрипсія в лікуванні сечокам'яної хвороби», Праці міжобласної науково-практичної конференції, Дніпропетровськ, 1994, с. 3
10. Возіанов О.Ф., Люлько О.В. «Атлас руководство по урологии», Дніпропетровськ, 2000, Т 1-3.
11. Возіанов А.Ф. с соавт. «Пузырно-уретральные свищи у женщин», 1992.
12. Возіанов А.Ф. с соавт. «Воспалительные заболевания мочевых органов», К., 1987.
13. Возіанов А.Ф. с соавт. «Профилактика мочекаменной болезни», К., 1988.
14. Возіанов А.Ф. с соавт. «Острая почечная недостаточность», К., 1988.
15. Возіанов А.Ф. с соавт. «Терминальные опухоли яичка», К., 1991.
16. Возіанов А.Ф. с соавт., «Инвалидность в следствие урологических болезней», К., 1991.
17. Гузенко В.Н. «Диагностика и лечение двухстороннего нефролитиаза», Донецк, 1992.
18. Кан Д.В. «Руководство по акушерской и гинекологической урологии», М., 1986.
19. Камиш И.С. с соавт. «Туберкулез мочевых органов», К., 1995.
20. Карагужин С.Р. и др. /Одномоментная ТУР мочевого пузыря и простаты у больных с сочетанием поверхностного РМП и ДГПЖ./ урология, 2005, №5, 17.
21. Карпенко В.С. с соавт. «Склероз предстательной железы» К., 1985.

22. Комяков Б.К. и др. /Возможность флюоресцентной цистоскопии и трансуретральной электрорезекции в диагностике и лечении больных инвазивным РПЖ./ урология, 2004, №6,37.
23. Крайзельбурд Л.П. «Туберкулез органов мочеполовой системы». Уфа, 1984.
24. Кремлинг Х. с соавт. «Гинекологическая урология и нефрология» М., 1985.
25. Липшульц Р., Клайнман П. «Урология для врачей общей практики», (пер с англ.), С-Пб., 1990.
26. Лопаткин Н.А., «Руководство по клинической урологии»М., 1998.
27. Лопаткин Н.А. «Справочник по урологии» М., 1980.
28. Лопаткин Н.А. с соавт. «Аномалии мочеполовой системы», М., 1987.
29. Лопаткин Н.А. с соавт. «Дистанционная литотрипсия». «Урол. и нефрол.» 1988, №6, 3-8.
30. Люлько А.В. с соавт. «Хирургия уrogenитальной травмы», Днепропетровск, 1994.
31. Люлько А.В. «Неотложная урология и нефрология» К., 1996.
32. Люлько А.В. «Циститы», К.,1992.
33. Люлько А.В. с соавт «Повреждения органов мочеполовой системы» К., 1981.
34. Люлько А.В. с соавт. «Крипторхизм», К.,1992.
35. Мазо Е.Б. и др. /ТУР простаты в лечении больных РПЖ./ Урология, 2005, №5, 70.
36. Маринбах Е.Б. «Клиническая онкоурология», М., 1985.
37. Мильман Л.Я., «Импотенция» М., 1972.
38. Пасечников С.П., Погребінський В.М., Синишин І.М. «Продиференційований підхід до вибору об'єму оперативного втручання при гострому гнійному пієлонефриті». Праці VII Пленуму наук. тов. урологів України.- К., 2000.
39. Пытель Ю.А., Золотарев И.И. «Ошибки и осложнения при рентгенологических исследованиях почек и мочевых путей», М., 1987.
40. Русаков В.И. «Стриктуры уретры» М., 1962.
41. Русаков В.И. «Хирургия мочеиспускательного канала».
42. Тактинский О.Л. «Заболевания половых органов у мужчин», Л.,1985.
43. Тактинский О.Л. «Уролителиаз», Л., 1990.
44. Тактинский О.Л. «Руководство по андрологии», Л., 1990.
45. Устименко Е.М. «Травмы почек», М., 1981.
46. Чиж И.В. с соавт. «Методы исследования в нефрологии и урологии», Минск, 1992

Нормативні документи:

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – ст. 141.
2. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18. – ст. 144.
3. Господарський процесуальний кодекс України від 06 листопада 1991 р. № 1798-XII (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 6. – ст. 56.
4. Кодекс законів по працю України від 10 грудня 1971 р. № 322-VIII (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1971. – № 50. – Додаток до номеру.
5. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07 грудня 1984 р. № 8073-X (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1984. – № 51. – ст. 1122.
6. Кримінальний кодекс України від 05 квітня 2001 р. № 2341-III (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25. – ст. 131.
7. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 р. № 4651-VI (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 9-10. – ст. 88.
8. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. № 435-IV (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40. – ст. 356.
9. Цивільний процесуальний кодекс України від 18 березня 2004 р. № 1618-IV (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2004. – № 40, /40-42/. – ст. 492.
10. Основи законодавства України про охорону здоров'я: Закон України від 19 листопада 1992 р. № 2801-XII (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 4. – ст. 19.
11. Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення: Закон України від 19 жовтня 2017 р. № 2168-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2018. – № 5. – ст. 31.
12. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13 січня 2011 р. № 2939-VI (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 32. – ст. 314.
13. Про електронні документи та електронний документообіг: Закон України від 22 травня 2003 р. № 851-IV (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 36. – ст. 275.
14. Про запобігання корупції: Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1700-VII (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 49. – ст. 2056.
15. Про захист персональних даних: Закон України від 01 червня 2010 р. № 2297-VI (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 34. – ст. 481.

16. Про захист прав споживачів: Закон України від 12 травня 1991 р. № 1023-XII (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 30. – ст. 379.
17. Про звернення громадян: Закон України 02 жовтня 1996 р. № 393/96-ВР (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 47. – ст. 257.
18. Про інформацію: Закон України від 02 жовтня 1992 р. № 2657-XII (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 48. – ст. 650.
19. Про лікарські засоби : Закон України від 04 квіт. 1996 р. № 123/96-ВР (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 22. – ст. 86.
20. Про ліцензування видів господарської діяльності: Закон України від 02 березня 2015 р. № 222-VIII (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 23. – ст. 158.
21. Про наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори Закон України від 12 лютого 1995 р. № 60/95-ВР (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – № 10. – ст. 60.
22. Про наукову та науково-технічну діяльність: Закон України від 26 листопада 2015 р. № 848-VIII (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2016. – № 3. – ст. 25.
23. Про охорону праці: Закон України від 14 жовтня 1992 р. № 2694-XII (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 49. – ст. 668.
24. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням 53 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положення частини третьої статті 49 Конституції України "у державних і комунальних закладах охорони здоров'я медична допомога надається безоплатно" (справа про безоплатну медичну допомогу): Рішення Конституційного Суду України від 29 травня 2002 року № 10-рп/2002 // Офіційний вісник України. – 2002. – № 23 – ст. 1132.
25. Наказ МОЗ №1422 від 29.12.2016 «Зміни до методики розробки та впровадження медичних стандартів (уніфікованих клінічних протоколів) медичної допомоги на засадах доказової медицини».
26. Наказ МОЗ України № 33 від 23.02.2000 «При штатні нормативи та типові штати закладів охорони здоров'я».
27. Наказ №404 від 20.06.2006 «Про внесення змін до наказу МОЗ від 22.05.06 № 308 «Про затвердження таблицю оснащення фельдшерсько-акушерських пунктів, лікарських амбулаторій (у т.ч. амбулаторій загальної практики-сімейної медицини) та підрозділів первинної медико - санітарної допомоги лікувально-профілактичних закладів».
28. Наказ МОЗ України № 110 від 14.02.2012 «Про затвердження форм первинної облікової документації та інструкцій щодо їх заповнення, що використовуються у закладах охорони здоров'я незалежно від форми власності та підпорядкування».
29. Наказ МОЗ України № 1150 від 27.12.2013 «Про затвердження Примірною таблицю матеріально-технічного оснащення Центру первинної медичної (медико-санітарної) допомоги та його підрозділів».

30. Наказ МОЗ України № 183 від 31.03.2015 «Про затвердження сьомого випуску Державного формуляра лікарських засобів та забезпечення його доступності».
31. Наказ МОЗ України № 127 від 02.03.2011 «Про затвердження примірних табелів оснащення медичною технікою та виробами медичного призначення центральної районної (районної) та центральної міської (міської) лікарень».
32. Наказ МОЗ України № 751 від 28.09.2012 «Про створення та впровадження медико-технологічних документів зі стандартизації медичної допомоги в системі Міністерства охорони здоров'я України».

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Глибочко П.В. – «От симптомов к диагнозу и лечению» 2014.
2. Нечипоренко Н.А. – «Неотложные состояния в урологии» 2012р.
3. С. П. Пасечников, С. А. Возианов, В. Н. Лесовой – «Урология» 2015р.
4. Абдурасулов Д.М. с соавт. «Ультразвуковая диагностика в урологии». Ташкент, 1971.
5. Айвазян А.В. «Гемостаз при операциях на почке» М., 1978.
6. Айрапетов А.Д. с соавт. «курорты с лечебными водами и грязями» М., 1995.
7. Бабуния Р.И., Колесникова Е.К. «Компьютерная томография в клинической диагностике». М., 1995.
8. Бакунец С.А. «Вопросы физиологии мочеточников». Л., 1970.
9. Возіанов О.Ф., Дзюрак В.С. «Літотрипсія в лікуванні сечокам'яної хвороби», Праці міжобласної науково-практичної конференції, Дніпропетровськ, 1994, с. 3
10. Возіанов О.Ф., Люлько О.В. «Атлас руководство по урологии», Дніпропетровськ, 2000, Т 1-3.
11. Возіанов А.Ф. с соавт. «Пузырно-уретральные свищи у женщин», 1992.
12. Возіанов А.Ф. с соавт. «Воспалительные заболевания мочевых органов», К., 1987.
13. Возіанов А.Ф. с соавт. «Профилактика мочекаменной болезни», К., 1988.
14. Возіанов А.Ф. с соавт. «Острая почечная недостаточность», К., 1988.
15. Возіанов А.Ф. с соавт. «Терминальные опухоли яичка», К., 1991.
16. Возіанов А.Ф. с соавт., «Инвалидность в следствие урологических болезней», К., 1991.
17. Гузенко В.Н. «Диагностика и лечение двухстороннего нефролитиаза», Донецк, 1992.
18. Кан Д.В. «Руководство по акушерской и гинекологической урологии», М., 1986.
19. Камиш И.С. с соавт. «Туберкулез мочевых органов», К., 1995.

20. Карагужин С.Р. и др. /Одномоментная ТУР мочевого пузыря и простаты у больных с сочетанием поверхностного РМП и ДГПЖ./ урология, 2005, №5, 17.
21. Карпенко В.С. с соавт. «Склероз предстательной железы» К., 1985.
22. Комяков Б.К. и др. /Возможность флюоресцентной цистоскопии и трансуретральной электрорезекции в диагностике и лечении больных инвазивным РПЖ./ урология, 2004, №6,37.
23. Крайзельбурд Л.П. «Туберкулез органов мочеполовой системы». Уфа, 1984.
24. Кремлинг Х. с соавт. «Гинекологическая урология и нефрология» М., 1985.
25. Липшульц Р., Клайнман П. «Урология для врачей общей практики», (пер с англ.), С-Пб., 1990.
26. Лопаткин Н.А., «Руководство по клинической урологии»М., 1998.
27. Лопаткин Н.А. «Справочник по урологии» М., 1980.
28. Лопаткин Н.А. с соавт. «Аномалии мочеполовой системы», М., 1987.
29. Лопаткин Н.А. с соавт. «Дистанционная литотрипсия». «Урол. и нефрол.» 1988, №6, 3-8.
30. Люлько А.В. с соавт. «Хирургия уrogenитальной травмы», Днепропетровск, 1994.
31. Люлько А.В. «Неотложная урология и нефрология» К., 1996.
32. Люлько А.В. «Циститы», К.,1992.
33. Люлько А.В. с соавт «Повреждения органов мочеполовой системы» К., 1981.
34. Люлько А.В. с соавт. «Крипторхизм», К.,1992.
35. Мазо Е.Б. и др. /ТУР простаты в лечении больных РПЖ./ Урология, 2005, №5, 70.
36. Маринбах Е.Б. «Клиническая онкоурология», М., 1985.
37. Мильман Л.Я., «Импотенция» М., 1972.
38. Пасечніков С.П., Погребінський В.М., Синишин І.М. «Про диференційований підхід до вибору об'єму оперативного втручання при гострому гнійному пієлонефриті». Праці VII Пленуму наук. тов. урологів України.- К., 2000.
39. Пытель Ю.А., Золотарев И.И. «Ошибки и осложнения при рентгенологических исследованиях почек и мочевых путей», М., 1987.
40. Русаков В.И. «Стриктуры уретры» М., 1962.
41. Русаков В.И. «Хирургия мочеиспускательного канала».
42. Тактинский О.Л. «Заболевания половых органов у мужчин», Л.,1985.
43. Тактинский О.Л. «Уролитиаз», Л., 1990.

44. Тактинский О.Л. «Руководство по андрологии», Л., 1990.
45. Устименко Е.М. «Травмы почек», М., 1981.
46. Чиж И.В. с соавт. «Методы исследования в нефрологии и урологии», Минск, 1992

ІНШІ РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА:

1. Phillips E, Kieley S, Johnson EB, et al Emergency room management of ureteral calculi: current practices. J Endourol 2009 Jun; 23(6): 1021-4
2. Stenz A., Cowan NC, De Santis M, et al.; European Association of Urology. [Update of the Clinical Guidelines of the European Association of Urology of muscle-invasive and metastatic bladder carcinoma]. Actas Urol Esp 2010 Jan; 34(1): 51-62 [Article in Spanish]
3. Hautmann RE, Gschwend JE, de Petriconi RC, et al. Cystectomy for transitional cell carcinoma of the bladder: results of a surgery only series in the neobladder er. J Urol 2006 Aug; 176(2); 486 – 92.
4. Babjuk M, Oosterlicnk W, Sylvester R, et al. EUA Guidelines on TaT1 (Non-muscle invasive Bladder cancer). In: EUA Guidelines. Edition presented at the 24th EUA Congress, Stockholm, Sweden 2009
5. Alberto Rosenblatt, Renaud Bollens, Baldo Espinoza Cohen, Manual of laparoscopic Urology. Springer-Verlag Berlin Heidelberg 2008.
6. Gong EM, Lyon MB: Laparoscopic radical nephrectomy: comparison of clinical stage T1 and T2 renal tumors. Urology 2006 Dec; 68 (6): 1183 – 1187.
7. JU Stolzenburg M.T. Gettman, E.N. Liatsikos Endoscopic Extraperitoneal Radical Prostatectomy. Springer-Verlag Berlin Hedelberg 2007
8. Steven C. Campbell, Brian R. Lane. Campbell-Walsh Urology. – 10th ed.- 2011. – Chapter 55.
9. Theodore J. Saclarides, Jonathan A. Myers, Keith W. Milikan. Common surgical diseases. Third edition / Springer, New York – 2015 – 372 p

ЕЛЕКТРОННІ РЕСУРСИ:

1. <http://mon.gov.ua/> – офіційний веб-сайт Міністерства освіти і науки України;
2. <http://nmapo.edu.ua/index.php/uk/> – офіційний сайт Національної медичної академії післядипломної освіти імені П.Л. Шупика;
3. <http://president.gov.ua> – офіційний веб-сайт Президента України;
4. <http://rada.gov.ua/> – офіційний портал Верховної Ради України;
5. <http://www.kmu.gov.ua/> – Урядовий портал, єдиний веб-портал органів виконавчої влади України;
6. <http://www.moz.gov.ua/ua/portal/> – офіційний веб-сайт Міністерства охорони здоров`я України;
7. <http://www.nbuv.gov.ua/> – Національна бібліотека України ім. В.І. Вернадського;
8. <http://www.nplu.org/> – Національна Парламентська бібліотека України;
9. <http://www.who.int/> – офіційний веб-сайт Всесвітньої організації охорони здоров`я.

ПРЕДМЕТНО – ТЕМАТИЧНІ КАТАЛОГИ:

1. <http://uroweb.org>
2. <http://uroedu.ru>
3. <http://uroweb.ua>
4. <http://uroweb.ua>
5. <http://www.library.univ.kiev.ua> – Наукова бібліотека ім. М. Максимовича Київського національного університету імені Тараса Шевченка;
6. <http://inmeds.com.ua/> – веб-ресурс «Єдиний медичний простір»;
7. <http://www.bnf.fr/> – Національна бібліотека Франції;
8. <http://www.ddb.de/> – Німецька електронна бібліотека;
9. [http://www.nlr.ru:8101 /](http://www.nlr.ru:8101/) – Російська національна бібліотека;
10. <http://www.rsl.ru/> – офіційний сайт Російської державної бібліотеки;

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ДИСЦИПЛІНИ

Код розділу	Назва розділу
1	2
1	Клінічна фізіологія органів сечостатевої системи. Семіотика і методи діагностики в урології. Загальні методи консервативного лікування в урології
2	Аномалії розвитку сечостатевих органів
3	Неспецифічні запальні захворювання органів сечостатевої системи. Фтізіурологія
4	Сечокам'яна хвороба
5	Оперативна урологія
6	Онкоурологія
7	Андрологія та сексопатологія
8	Травма сечостатевих органів. Невідкладні стани в урології

ПАСПОРТ СПЕЦІАЛЬНОСТІ (формула спеціальності, напрями досліджень)

Паспорт спеціальності нормативної навчальної дисципліни підготовки докторів філософії (PhD) в аспірантурі на кафедрі урології Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика за спеціальністю: 14.01.06 «Урологія» розроблений на підставі Постанови Президії Вищої Атестаційної Комісії України від 09.02.2005 року №23-09/1:

I. Формула спеціальності 14.01.06 «Урологія»:

Галузь науки, яка вивчає етіологію, патогенез урологічних захворювань, розробляє й удосконалює методи ранньої діагностики, лікування та профілактики захворювань, удосконалює методи корекції урологічних захворювань; розробляє заходи, спрямовані на скорочення термінів тимчасової непрацездатності та зменшення кількості інвалідів.

II. Напрямки досліджень:

2.1. Дослідження етіології, патогенезу та розповсюдження урологічних захворювань

2.2. Розроблення й удосконалення методів діагностики, профілактики та лікування урологічних захворювань

2.3. Експериментальне та клінічне розроблення й обґрунтування засобів і методів лікування урологічних захворювань та впровадження їх у клінічну практику.

2.4. Розроблення й оцінювання методів диспансеризації населення з хірургічних захворюваннями.

2.5. Дослідження морфологічних, фізіологічних, біохімічних і біофізичних параметрів, які визначають відхилення від нормального функціонування організму людини, які призводять до урологічних захворювань.

2.6. Експериментальне та клінічне дослідження урологічних захворювань.

2.7. Експериментальне моделювання урологічних захворювань та патогенетично обґрунтоване лікування їх в експерименті.

2.8. Експертиза урологічних захворювань